

Чи потрібно СГ, який здійснює торгівлю коктейлями (глінтвейн, «гаряче вино» тощо), виготовленими з використанням виключно столових вин, придбавати ліцензію на роздрібну торгівлю алкогольними напоями та вносити до Єдиного державного реєстру місць зберігання відомості про приміщення, в яких такий суб'єкт здійснює торгівлю?

ЗІР, категорія 115.03

Пунктом 28 ст. 1 Закону України від 16 червня 2005 року № 2662-IV «Про виноград та виноградне вино» визначено, що вино столове – вино, виготовлене шляхом повного чи неповного збродження суслу. Залежно від вмісту цукрів, столове вино поділяється на сухе, напівсухе, напівсолодке.

Відповідно до ДСТУ 4806-2007 «Вина. Загальні технічні умови» при виробництві вин виноградних використання цукру, води, ароматизаторів та барвників заборонено.

Таким чином, коктейлі (глінтвейн, «гаряче вино» тощо), виготовлені з використанням виключно столових вин, не є столовими винами.

Правила роздрібної торгівлі алкогольними напоями, які визначають основні вимоги до роздрібної торгівлі горілкою і лікєро-горілочаними виробами, вином виноградним та плодово-ягідним, коньяком, шампанським, вином ігристим (далі – алкогольні напої) і спрямовані на забезпечення прав споживачів щодо належної якості товару і рівня торговельного обслуговування затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 30 липня 1996 року № 854 зі змінами та доповненнями (далі – Правила).

Пунктом 23 Правил визначено, що забороняється під час продажу алкогольних напоїв на розлив у закладах ресторанного господарства змішувати напої різних видів і марок, крім виготовлення коктейлів. Технологічні, калькуляційні картки на коктейлі погоджуються із санітарно-епідеміологічною службою, затверджуються керівником підприємства та бухгалтером.

Згідно з п. 25 Правил заклади ресторанного господарства повинні мати прейскуранти цін на алкогольні напої, де зазначаються назва напою, вміст пляшки, ціна за пляшку, ціна за 50 та 100 мл напою у грошовій одиниці України.

Прейскуранти на алкогольні напої підписуються керівником та бухгалтером суб'єкта господарювання і повинні бути доступні для ознайомлення споживача.

Пунктом 26 Правил передбачено, що під час продажу алкогольних напоїв продавець зобов'язаний видати споживачеві розрахунковий документ установленної форми, що засвідчує факт купівлі, з позначкою про дату продажу.

Статтею 1 Закону України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (далі – Закон № 481) визначено, що роздрібна торгівля – діяльність по продажу товарів безпосередньо громадянам та іншим кінцевим споживачам для їх особистого некомерційного використання незалежно від форми розрахунків, у тому числі на розлив у ресторанах, кафе, барах, інших суб'єктах господарювання громадського харчування.

Статтею 15 прим. 3 Закону № 481 встановлено, що продаж алкогольних напоїв на розлив для споживання на місці дозволяється тільки суб'єктам господарювання громадського харчування та спеціалізованим відділам, що мають статус суб'єктів господарювання громадського харчування, суб'єктам господарювання з універсальним асортиментом товарів.

Відповідно до ст. 15 Закону № 481 роздрібна торгівля алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами може здійснюватися суб'єктами господарювання всіх форм власності, у тому числі їх виробниками, за наявності у них ліцензій.

Зберігання алкогольних напоїв та тютюнових виробів здійснюється в місцях зберігання алкогольних напоїв та тютюнових виробів, внесених до Єдиного державного реєстру місць зберігання (далі – Єдиний реєстр), незалежно від того, кому належить таке місце зберігання, або того, за заявою якого суб'єкта господарювання таке місце зберігання було внесено до Єдиного реєстру.

Суб'єкти господарювання, які отримали ліцензію на роздрібну торгівлю алкогольними напоями та тютюновими виробами, вносять до Єдиного реєстру тільки ті місця зберігання алкогольних напоїв та тютюнових виробів, що розташовані за іншою адресою, ніж місце здійснення торгівлі.